

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) [לָקַחְתָּ מִדָּרַגָּה] (פסחים פ"א)
 (ב) כִּי־חָסֵד מְאֹד הָיָה
 (ג) [לָקַחְתָּ מִדָּרַגָּה] (ויעבור ו'ה)
 (ד) כִּי־חָסֵד מְאֹד הָיָה
 (ה) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (ו) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (ז) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (ח) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (ט) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (י) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יא) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יב) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יג) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יד) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (טו) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (טז) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יז) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יח) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (יט) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כ) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כא) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כב) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כג) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כד) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כה) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כו) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כז) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כח) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (כט) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה
 (ל) וְשֵׁם הַיָּדוֹשׁ הַזֶּה

הגהות הב"ח

(א) רח"ט ד"ה דאמר וכו'
 ב' אומות דלא תחיה:
 (ג) שם ד"ה אחד וכו'
 והסימן מהם מ"מ שא"ו
 פירוש:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

להחיותו. דכתיב (ויקרא כה

לא תתן להם חן. שלא יאמר כמה עובד טובים זה נאה:
ה"א אם כן לכתוב לא תחוס. בקריאתו מלא דממע לשון
תחנה ויחול חן: מאי לא תחוס. חסר קרי ביה לא תחוס לשון
מחית קרקע: תנינא נמי. דכולהו ילפי מהאי קרא לא תתן להם

חניניה מדלג כמיט מחסום קרי ציה
 תמננס. לא תמן לסס מן קרי ציה
 לא תחנס לשון חניניה ויחינו מן.
 תמננס חנס קרי ציה לא תמננס
 לעון חנס: **לגר אשר כשעריך.** גר
 תושב שקבל עליו שבע מלות ששענו
 בני נח ונבילה מותרת לו ואחז
 מלווה להסחית דכתיב: גר ותושב
 ויחי עמך (ויקרא כה): **פ' לא**
מכור. וקאי אגר דלעיל מיניה לגר
 תתננה ואכלה או מכור: **לעובר**
כוכבים בנסיים מנין פ'ל סתננה
או מכור לכביר. ודרוש לתרייהו
 ואנכרי דאי לדכרים ככתבן אחא
 לעובר כוכבים אקור לתתנה כי
 יציעי ליה למכתב תתננה ואכלה לגר
 אשר כשעריך. או מכור לגר דלא
 מצי לאקומי קרייה דנתיים אנכרי:
ולעובר כוכבים במכירה. אלל חנס
 אקור ליתן לו שום תמננס: ופרישין
 ר"י: **יטורה ס' ודאי שפיר אקמר**
מכירה. דבין מכירה בין תמננס אימא
 למישידינהו אעובר כוכבים ואגר:

או. חזון הוא: לקדים נסיעה דבר.
יהודה אומר: דברים
ולעוד בוכים בממין
ור' יהודה אמר לך אי
ר"מ לכתוב רחמנא
או למה לי שמע
ולא

דגדג למכירה דעובר כוכבים ור' יהודה כיון דגר
 וכלעני אי אתה מצווה להחיותו להקדים לא צריך
 ולנתן להם חן; מסייע ליה לרב דאמר רב' יאסו
 גנאה עוברת כוכבים זו מיתבי מעשה ברשב"ג
 ובהר הבית וראה עוברת כוכבים אחת כיותר א
 ה' ואף ר"ע ראה אשת טורנוסרפוס הרשע רק שחק
 משיפה סרוחה שחק דעתידה דמגיירא ונסיב לה כמ
 עפרא ורב "אדוו"י הוא דקא מודה דאמר מר "הרואה
 ששכבה "ברא בעולמו ולאסתכלי מי שרי מיתבי יו
 שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה באשרה

דבשעת כיוצא קיימי בלא תחיה שלא בשעת כיוצא קיימי באיסור
אומות לא: **אחד** נר ואחד עובר כוכבים בין בבכירה בין בנ
ואדבכריתא ואפילו רבי יהודה לא פליג אלא משום או ויהי' דרש
ובכריתא לא מתן אהלך שדיעין נשנן ובכריתא אכסך בלקימיה
בגי מפני שיבה תקום והדרת פני וקן דלא שדינ תקום הדרת
ומני תקום גבי פני וקל להנין ואין להקשות מאותן מקראות שאין
משוקדים שם ארור וקס אמאי לא אמרין דקיימי אחריויה דה
יהיה שם לאור ושואת עש סענה אלא על מיעיבי יהיה שם
אספס מוכב לארור אינו מקלל אלא אספס ואס אספס מוכב על י
גכר ואי קאי אהקן שכב וגו' רמז לפחית הממים וז"ע ממשוקדים
שאין לו הכרע בני עקב בלאו מן הדעה ששעמם או ששעמם ועצבו
זי ששעמם קאי ארשעאזא אי"כ ביה ששעמם ולאחר שבאו ששעמם
לגולה לא חתום לאסור מתנת מנס וזיכור וזי' המבא וי"ל דא
איכא למימר דהאי דהכא אינטרין לגלות על נתינת דגר שהיא מח
לעובד כוכבים לרי יהודה ובפרק כל שעה (פסחים דף כב. וספ' דמס
תריך רבי דבמשפספס) תניא גבי מילתיה דר' יהודה דהכא צביד
הדר (יבוינן דף מד:) דל"ל להטוא עובד כוכבים טול גולתקין מאילני
עמו בדרך וא"ת למאן דלכך וכי לית ליה הויא דמפרנסין עני
אין זו מתנת חסד וא"ת ולמאן דשרי וכו' לית ליה הויא דרשעדין כוכ
ממיה בזהות מתנת חסד אף אלא יתן לו כלום לא מיתוס: **ורבי'**
אמר וכו' יש לו לאדם קסן למכור יתנו גר קודם שימכרו ממש
שאינו שיה אלא דבר מועט לישאלא שלא היו עובדי כוכבים ממשי
קראים וא"ת כיון דמכרתי לו לנו להקדים נתינת דגר להמכיר ד
כוכבים ידעינן ליה וי"ל דאי לא תביי נתינת דגר הארמיא דלס

גר ומושב וחי עמך (שם). להקדים לא צריך קרא. מסננה את יודעין שמינה לגר קודמם, דה
ולמכור נבלה לגר (שם).

דאמר קרא לא תחנו
נמי מהאי קרא
להס מתנת חנם וסתמא ד
משמע בסוגיין בסמוך וקשה

בם "לא תתן להם
 תתנם מיבעי ליה
 תתן להם חן א"כ
 מאי לא תתנם
 מיבעי ליה דהכי
 תתן להם מתנת שכל
 לא תתנם מאי לא
 להו תניא גמי הכי
 להם חנייה בקרקע
 תתן להם חן דבר
 תתן להם מתנת חנם
 היא ^סדנתיא לא
 לגר אשר בערך
 לנכרי אין לא
 עובדים במכירה לגר
 למר תתנה או מכור
 מגז תלמוד לומר
 לנכרי נמצא אתה
 עובד כוכבים בין
 דברי ר' מאיר רבי
 ככתבן לגר בנתינה
 שפיר קאמר ר"מ
 שלקא דעתך בדקאמר
 תתנה ואכלה ומכור
 להם לדברים ככתבן
 ולא לאקדומי נתינה

תה מצווה להחיות
רא: ד"א לא תחנם
לאדם שיאמר כמה
יהיה על גבי מעלה
מר כמה רבו מעשיך
נכה רק שהיתה באה
ה דהאי שופרא בלי
ות טובות אומר ברוך
עמרת מכל דבר רע
איש ואפי' מכוונת
ולא

ותות בריה אי נמי משום
ה. הכא משמע דלביע ארס
אי פרק אחרון (כ"ה)
נלקן דנמריה וקשה מ"ה
יביה ואוקן ויש לומר דהתם
הכרע (יחא ד' ג:) והו
לא שייך פישורו דזה כ
לשון קטענות כמו ש
נחא מכללם וכן וקס א
ומחר ואין לשם שום חלוק
וס ים מילוק משוער דאי
ומעצמן: ר"ב יחא ד'
אוס אצטרף ליתן בו לאו
המש ולא תנייה דדמיס
(י"ב) מוקמינן מותא דשלת
מפנין מותא דשלת
ואת"כ שלא היה ממייר כ
וצדי כוכבים עם עניי ישר
אין ורועי בהמה דקא לא ע
אמר הווא אצטרף לקדשה
ר. כוכבים לא אפי' לקדשה
ביניהם ולגד היא שזה הר
ר. כוכבים למה נמנהס
ליתן לו נעלות כדי שיתן
סוף אלא ממור לאו אומר הר

ת הגר מזהו אבל מבינה לנכדי מאי מאי

כ.

צוה א מ"י פיי מהל'
עמי"ם הלכה ד:
צו ב מ"י וס' ופרק ג
מהל' וס' ומתנה
הלכה יא קמן פסין עד
טור שרע יידי ס' קנא
ספקי א וטושי"ע ח"מ ס'
רמז ספק ב:
צו ג מ"י פיי מהלכות
עמי"ם הלכה ופ"ג
מהל' וס' ומתנה הלכ' א:
צו ד ה מ"י פיי מהל'
עמי"ם הלכ' טור
שרע יידי טמן קנא ספק
ד:

צו"ר מ"ח פ"ו מהל' ברכות הל"ג סמג עשן כ טור שר"ע ארי"ה סימן דכ"ט ע"פ י' ק"ז מ"ח פכ"ח מהלכות אסורי ביאה הל"ב [והל"ג] סמג לארץ קם טור שר"ע אה"ע סימן כ"א ע"פ א [ג:]

תורה אור השלם

1. וַתֵּגֶם יי אֱלֹהִים
לַמַּעֲשֵׂי הַבְּיטוֹת הָאֵלֶּם
וַיִּרְאֵם אֶת־הַתְּבִיר
לְפָנֵם בְּרִית וְלֹא תִהְיֶה
דְּבִיר יי
2. לֹא תֵאבְּלוּ כִּי בְּנֵלָה
לִנְרִי אֲשֶׁר בִּשְׁעֵיךָ
וַתִּתְּנֵנָה וְאֶכְלָה אוֹ מִכֹּר
לְעִבְרִי כִּי עִם קְדוֹשׁ אֵתָּה
יְיָ אֱלֹהִים לֹא תֵבֵּשׁ
נִדְרִי כִּדְלֵב אִמִּי
3. מִה רַב מַעֲשֵׂיךָ יי
כִּלְמָס בְּרִבְכָּה עֲשִׂיתָ
מִלְּמֵלֶּאכַּה דְּאֵרֶץ קִנְיָן
תְּהִלָּתְךָ כִּי רַב
4. כִּי תִצַּח מִחֲזָקָה עַל
אִיִּכִּי וַתִּשְׁמָרְתָּ מִכֹּל
דְּבִירֵי יְיָ רַבִּים כִּי יי

נליין הש"ם

תום' ד"ה ראמי וכו'
שהרי כל שאר האומות
מותירים ע"י טורי אבן
מגילה דף יד: ד"ה
לגירסה:

רבינו חננאל

[illegible]